

Warszawa, 14 kwietnia 2020 r.

CML/0097/04/2020/AP

Pan
prof. Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z trwającymi w parlamencie pracami legislacyjnymi nad ustawą o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (tzw. Tarczy antykryzysowej 2.0, druk senacki nr 101), w załączeniu przekazuję propozycje Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej do ww. ustawy.

Z wyrazami szacunku,

Załącznik:

Propozycje Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej do ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (tzw. Tarczy antykryzysowej 2.0., druk senacki nr 101).

Propozycje Pracodawców RP

do Tarczy antykryzysowej 2.0.

tj. ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2

(druk senacki nr 101)

I. Konieczność wyłączenia stosowania regulacji dot. pomocy publicznej w odniesieniu do pomocy udzielanej w związku z COVID-19

W celu zapewnienia realnej pomocy przedsiębiorcom Pracodawcy RP postulują ujęcie wprost w ustawie, iż w odniesieniu do pomocy udzielanej w związku z epidemią nie mają zastosowania regulacje dot. pomocy publicznej. W przeciwnym razie wprowadzone na mocy tzw. tarczy antykryzysowej instrumenty pomocowe, choć same w sobie niewystarczające, mogą zostać dodatkowo ograniczone ze względu na limit pomocy.

W ocenie Pracodawców RP z przepisów ustawy musi wynikać wprost, iż w odniesieniu do pomocy udzielanej w związku z epidemią nie mają zastosowania regulacje dot. pomocy publicznej.

W obecnej sytuacji trwa walka o życie przedsiębiorstw, więc nie można uznać, że przyznanie takiej pomocy naruszałoby zasady konkurencji. Jeśli więc systemy wsparcia mają zastosowanie do całej gospodarki, to nie powinny wchodzić w zakres kontroli pomocy publicznej.

II. Obniżenie klina podatkowego

W obecnej sytuacji wszystkie dostępne środki należy przeznaczyć na szerszy zakres wsparcia płynności, odraczania i ew. zawieszenia danin lub zastosować instrumenty adekwatne do szoku popytowego. Takim rozwiązaniem jest obniżenie klina podatkowego. W 2009 r. też obniżono klin podatkowo-składkowy i polska gospodarka jako jedyna w UE uniknęła recesji. Obniżka klina podatkowego działa powszechnie, na duże i małe firmy, na wszystkie branże, w tym szczególnie na usługi. Z jednej strony obniża obciążenia firm, a z drugiej zwiększa dochody pracowników. Pożądanym rozwiązaniem już w tym roku lub od roku następnego jest 3 lub 4-krotne zwiększenie pracowniczych kosztów uzyskania przychodów odliczanych od dochodu do opodatkowania PIT (3xKUP lub 4xKUP)

- Wzrost do 750 lub do 1000 zł miesięcznych pracowniczych kosztów uzyskania przychodów, czyli rocznie 9000 zł lub 12000 zł.
- To oznacza, że wzrost pracowniczego kwoty wolnej dla umowy o pracę (ogólna kwota wolna + efekt odliczania pracowniczych kosztów uzyskania przychodów) mógłby wzrosnąć do:
  - W wariantcie 3xKUP >>> ok. 12000 zł rocznie dla wynagrodzenia ok. minimalnego

- W wariantcie 4xKUP >>> ok. 15000 zł rocznie dla wynagrodzenia ok. minimalnego
- Połowa minimalnego wynagrodzenia wolna od PIT

III. Prawo podatkowe

W obszarze prawa podatkowego postulujemy o wprowadzenie następujących rozwiązań mających wpływ na płynność finansową przedsiębiorstw i warunki prowadzenia działalności w czasie epidemii:

- wcześniejsze zwroty VAT – w ciągu 14 dni od złożenia deklaracji na wniosek, w którym podatnik uprawdopodobni potrzebę dokonania wcześniejszego wniosku w związku z panującą pandemią;
- umożliwienie wyboru metody kasowej (dla zapłaconych faktur) dla rozliczeń przychodów na gruncie CIT oraz VAT (wyboru podatnik mógłby dokonać od bieżącego okresu rozliczeniowego);
- umożliwienie każdemu przedsiębiorcy zrezygnowania z uproszczonej metody płacenia zaliczek CIT/PIT, jeśli taką metodę wybrał w ciągu roku;
- czasowe zawieszenie regulacji w zakresie obowiązkowego mechanizmu split payment oraz uwolnienie środków na rachunku split-payment;
- zawieszenie regulacji w zakresie podatku od nieruchomości komercyjnych do końca 2020 roku;
- umożliwienie wnioskowania o odroczenie terminu płatności zobowiązań podatkowych o 3 miesiące bez konieczności wydawania decyzji – tylko na pisemny wniosek podatnika, w którym uprawdopodobni taką konieczność w związku z pandemią;
- umożliwienie obniżenia VAT w momencie wystawienia faktury korygującej;
- umożliwienie zastosowania stawki 0% bez konieczności zgromadzenia dokumentów uprawdopodobniających dokonanie WDT pod warunkiem zgromadzenia tej dokumentacji w ciągu 3 miesięcy od zakończenia roku;
- rozszerzenie limitu KUP dla odsetek (art. 15c ustawy o CIT) z 3 mln PLN na 3 mln EUR, nadwyżka ponad 3 mln EUR jak dotychczas rozliczana w ramach EBITDA;
- zniesienie obowiązywania limitów wynikających z art. 15e ustawy o CIT za cały 2020 rok;
- odroczenie terminów na osiągnięcie poziomu zatrudnienia dla podmiotów działających na SSE o 1 rok w stosunku do dotychczasowych terminów wynikających z decyzji lub zezwolenia;
- odroczenie terminu obowiązkowego poboru WHT od płatności powyżej 2 mln PLN do końca 2020 r.; odstąpienie od wymogu należytej staranności na moment płatności - konieczne będzie uzyskanie niezbędnych dokumentów/potwierdzeń w ciągu 4 miesięcy od daty płatności;
- umożliwienie zmiany metody amortyzacji podatkowej (w tym metody według stawek indywidualnych z art 16j ustawy o CIT) i wysokości stawek podatkowych w dowolnym momencie w trakcie roku od następnego miesiąca (w okresie co najmniej do końca 2020 roku).

IV. Rynek pracy

Podtrzymujemy swoje propozycje dotyczące:

- umożliwienia pracodawcom wysyłania pracowników na urlop wypoczynkowy, zarówno zaległy, jak i bieżący – w wymiarze maksymalnie 14 dni;
- uelastycznienia zasad i terminów odpisów na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych: uchylenie obowiązku naliczania przez pracodawców odpisów na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych za miesiące od marca do maja 2020 r., z możliwością przedłużenia okresu uchylenia obowiązku przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane; przesunięcie terminów przekazania na rachunek bankowy Funduszu dokonanych odpisów i naliczonych zwiększeń na dany rok kalendarzowy: termin ostateczny do 31 grudnia 2020 r., termin przekazania kwoty stanowiącej co najmniej 75% równowartości odpisów – do 30 września 2020 r.

Propozycje zmian w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

1) W art. 3 ustawy należy doprecyzować pojęcie pracy zdalnej

Uzasadnienie: Projekt powinien doprecyzować prawa i obowiązki pracodawcy zlecającego pracę zdalną oraz prawa i obowiązki pracownika wykonującego taką pracę. Uszczegółowienia wymaga również definicja pracy zdalnej, warunki jej wykonywania, tryb i forma polecenia pracownikowi pracy zdalnej.

2) W art. 15 g, proponuje się zmianę brzmienia ust. 8:

„8. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą obniżyć wymiar czasu pracy pracownika nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.”

Uzasadnienie: Proponujemy, aby pracodawca mógł samodzielnie decydować o tym, o ile obniży wymiar czasu pracy pracownikowi. Pracodawcy w obecnej sytuacji, kiedy zagrożone są miejsca pracy potrzebują większej swobody i elastyczności w działaniu.

3) W art. 15 g, po ust. 15 proponuje się dodać ust. 15a w brzmieniu:

“Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się na zasadach określonych w ust. 11 w terminie trzech dni od dnia poinformowania przez pracodawcę o zamiarze wprowadzenia przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy. Jeżeli warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie zostaną ustalone w tym terminie, pracodawca ustala je samodzielnie. Przepisy ust. 12 i 13 stosuje się odpowiednio”.

Uzasadnienie: Pozbawienie pracodawcy prawa do samodzielnego ustalenia ww. warunków będzie prowadziło do opóźnienia wprowadzenia rozwiązań pomocowych, co może przyczynić się do utraty płynności finansowej firmy i likwidacji miejsc pracy. W praktyce będzie się

wiązało z niestosowaniem tego przepisu, a w konsekwencji koniecznością zastosowania innych instrumentów ograniczających koszty. Jest to bardzo duże ograniczenie możliwości efektywnego skorzystania z instytucji przestoju ekonomicznego i obniżenia wymiaru czasu pracy przez pracodawcę.

4) W art. 15g, proponuje się zmianę brzmienia ust. 16 na następujące:

“Świadczenia, o których mowa w ust. 1, oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują przez łączny okres 6 miesięcy przypadających od daty złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.”

Uzasadnienie: Konieczne jest wydłużenie okresu, na jaki przyznawane będzie wsparcie dla pracodawców.

5) W art. 15zf po ust. 6 proponuje dodać się ust. 6a w brzmieniu:

“Warunki i tryb wykonywania pracy w ramach równoważnego systemu czasu pracy ustala się na zasadach określonych w ust. 4 w terminie trzech dni od dnia poinformowania przez pracodawcę o zamiarze wprowadzenia równoważnego systemu czasu pracy. Jeżeli warunki i tryb wykonywania pracy w ramach równoważnego systemu czasu pracy nie zostaną ustalone w tym terminie, pracodawca ustala je samodzielnie. Przepisy ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio”.

Uzasadnienie: Zwracamy uwagę na to, że pracodawca jako podmiot organizujący pracę powinien mieć możliwość samodzielnego ustalenia kwestii dotyczących uelastycznienia czasu pracy, w razie gdyby negocjacje ze stroną społeczną okazały się niemożliwe..

6) W art. 15zzb proponuje się następujące brzmienie ust.5.

“Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, może być przyznane od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 10, mikroprzedsiębiorcom, małym, średnim oraz **dużym** przedsiębiorcom w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.”

Uzasadnienie: Proponujemy, aby również duzi przedsiębiorcy mogli skorzystać ze wsparcia postojowego. Ponadto dofinansowanie powinno być przyznawane na podstawie wniosku, a nie umowy.

7) W art. 31 zo ust. 1a zmienić brzmienie na następujące:

„1a. Na wniosek płatnika składek, zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., u którego nastąpił spadek obrotów gospodarczych o minimum 30% w następstwie wystąpienia COVID-19”.

Uzasadnienie: Postulujemy rozszerzenie zwolnienia ze składek płaconych do ZUS na wszystkie firmy przeżywające trudności ekonomiczne w związku ze skutkami COVID-19, bez ograniczeń co do ich wielkości np. firmy, które w okresie X 2019 – IX 2020 doświadczyły

spadku przychodów powyżej 30%, w stosunku do poprzedniego, roku będą miały umorzone zaległości ZUS za pracowników, których nie zwolnili. Konieczna przy tym jest gwarancja utrzymania uprawnień dla osób ubezpieczonych. Przepisy muszą też zapewnić możliwość przedłużenia zwolnień na kolejne miesiące.

8) W dodawanym art. 12e (szkolenia BHP)

Proponujemy zawieszenie obowiązku przeprowadzania instruktażu stanowiskowego dla ustawowo wskazanych grup pracowników i zobowiązanie do jego przeprowadzenia po zakończeniu epidemii.

9) Objęcie wsparciem pracowników tymczasowych

Proponuje się dodanie do projektu nowelizacji nowego artykułu w brzmieniu:

„1. Jeżeli upływ dopuszczalnego okresu skierowania przez agencję pracy tymczasowej danego pracownika tymczasowego do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz jednego pracodawcy użytkownika, wynoszący odpowiednio 18 lub 36 miesięcy, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1563), wypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 90. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

2. Jeżeli upływ dopuszczalnego okresu skierowania przez agencję pracy tymczasowej danej osoby na podstawie umowy o pracę oraz umowy prawa cywilnego do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz jednego pracodawcy użytkownika, wynoszący odpowiednio 18 lub 36 miesięcy, o którym mowa w art. 20 ust. 2 i 7 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1563), wypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 90. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

3. Jeżeli upływ dopuszczalnego okresu korzystania przez pracodawcę użytkownika z pracy tego samego pracownika tymczasowego lub z pracy tej samej osoby wykonującej pracę tymczasową na podstawie umowy o pracę oraz umowy prawa cywilnego, wynoszący 18 miesięcy, o którym mowa w art. 20 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1563), wypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a w przypadku ogłoszenia stanu epidemii – w okresie jego obowiązywania, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 90. dnia następującego po dniu odwołania odpowiednio stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.”

Propozycja dodania:

„Art. 15g ust. 16a W stosunku do pracowników tymczasowych oraz osób nie będących pracownikami agencji pracy tymczasowej, skierowanych do pracy tymczasowej na podstawie

umowy prawa cywilnego, świadczenia, o których mowa w ust. 1 oraz środki, o których mowa w ust. 2, przysługują w związku z objęciem tych pracowników przestojem ekonomicznym lub obniżonym czasem pracy u pracodawcy użytkownika, w następstwie występowania COVID-19.”

Uzasadnienie: Zaproponowane przez ustawodawcę rozwiązania dyskryminują około pół miliona pracowników tymczasowych, którzy wykonują pracę na rzecz pracodawców użytkowników, objętych przestojem. Konieczne jest umożliwienie przedsiębiorcom będącym agencjami zatrudnienia, którzy spełniają przesłanki z art. 15g, ubieganie się o świadczenia wynikające z tego przepisu na rzecz pracowników tymczasowych, którzy nie mogą wykonywać pracy wyłącznie z powodu przestoju po stronie pracodawcy użytkownika i którym powinno być udzielone wsparcie na równi z innymi pracownikami.

V. Inne postulaty

1. Wykreślić art. 8a-8f oraz Rozdział 2a ustawy z dnia 31 marca o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

2. W art. 15r ust. 4 ustawy z dnia 31 marca o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw – proponuje się zmianę przepisów poprzez zamianę w treści słów „może w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać” na „uzgodni z wykonawcą” oraz poprzez wykreślenie z pkt 3) słów „i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia wykonawcy”, jak również jednostki redakcyjnej wspólnej dla całego ust. o następującej treści: „w przypadku zmiany umowy w sprawie zamówienia publicznego, zmianie ulegnie wysokość wynagrodzenia wykonawcy odpowiadająca wartości tej zmiany”;

– w każdym przypadku dokonywania zmian umowy w sprawie zamówienia publicznego, powoduje to zmianę kosztów jego wykonania po stronie wykonawcy. Ograniczenie uprawnienia do zmiany wynagrodzenia jedynie do przypadku zmiany zakresu, a nie zastosowanie tego w przypadku zmiany terminu, bądź sposobu wykonania lub zawieszenia realizacji, powoduje po stronie wykonawcy dokonanie przysporzenia majątkowego na rzecz zamawiającego - bez uzasadnienia prawnego, a po stronie Zamawiającego do przyjęcia świadczenia nienależnego. Wykonawca nie ma środków, ani możliwości, aby ponosić koszty zmian umowy w stosunku do etapu przygotowywania oferty, jako że nie miał możliwości przewidzenia tych okoliczności, ani też ich skutków. Wobec powyższego, konieczne jest wprowadzenie mechanizmu umożliwiającego realizację tego postulatu, jednakże w połączeniu z adekwatną rekompensatą.

W art. 15r ust. 5 ustawy z dnia 31 marca o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw – proponuje się wykreślenie słów: „z zastrzeżeniem, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, o których mowa w ust. 1, nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do wykonania umownego prawa odstąpienia od umowy”. - proponowane

przepisy ingerują w treść istniejącego stosunku prawnego (Kontraktu) ponad cel, a może nawet wbrew celowi wprowadzenia ustawy antykryzysowej. Przepisy ustawy miały stanowić tarczę ochronną dla podmiotów dotkniętych skutkami COVID-19 i dawać im narzędzia umożliwiające zmniejszenie, skutków ekonomicznych sytuacji kryzysowej. Tymczasem zaproponowane rozwiązanie wyłączające jedno z istotnych uprawnień wykonawcy wynikających z umowy, tj. odstąpienia od umowy, narzuca obowiązek kontynuowania realizacji umowy również w sytuacji, gdyby to prowadziło do powstania rażących strat po jego stronie, jak również, gdy niemożliwe są do określenia terminy jej wykonania lub zakończenia. Konieczne zatem jest wprowadzenie proponowanych zmian.

W związku z powyższymi zmianami niezbędna jest także korekta art. 15v – wykreślenie słów: „z zastrzeżeniem art. 15r ust. 5”.

- 3. Zniesienie zakazu handlu w niedzielę** - w art. 15i, który pozwala na m.in. zatowarowanie sklepów w niedziele należy dokonać zmiany polegającej na całkowitej rezygnacji z ograniczeń wprowadzonych przez ustawę zakazującą handlu w niedziele. Zarówno możliwość dostępu obywateli do potrzebnych im produktów, jak też trudna sytuacja przedsiębiorców działających w branży handlowej, uzasadniają wycofanie się z decyzji o zamknięciu sklepów w niedziele.
- 4. Dokonać zmiany w ustawie o podatku od niektórych kopalin poprzez zawieszenie poboru tego podatku za cały 2020 rok.**

5. Zmiana dotycząca organizacji Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy w spółkach

Pomimo przesunięcia terminu zatwierdzania SF przez WZA do 30 września 2020 ustawodawca niekonsekwentnie pozostawił termin na wykonanie pierwszego wezwania do zwrotu dokumentów z akcji do 30 czerwca 2020 r. w celu wykonania obowiązku dematerializacji akcji a co się z tym wiąże dokonanie w powyższym terminie przez WZA wyboru i podpisanie umowy z podmiotem prowadzącym (Rejestr Akcjonariuszy Spółki).

Stąd postulujemy o przesunięcie terminów wykonania pierwszego obowiązku wezwaniowego wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1798) z 30 czerwca 2020 na 30 września 2020 r. i konsekwentnie skrócenie okresu pomiędzy kolejnymi wezwaniem tak aby wykonać wszystkie wezwania w 2020 r. lub zwolnić spółkę z obowiązku wykonywania kolejnych wezwań po uzyskaniu 100% akcji od akcjonariuszy.

6. Przesunięcie terminu dematerializacji akcji

Wnioskujemy o wprowadzenie w ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 roku o zmianie ustawy Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2019.1798 z dnia 2019.09.20) następujących zmian:

W art. 15 zdanie pierwsze o treści: „Moc obowiązująca dokumentów akcji wydanych przez spółkę wygasa z mocy prawa z dniem 1 stycznia 2021 r.”, powinno zyskać następujące brzmienie: „Moc obowiązująca dokumentów akcji wydanych przez spółkę wygasa z mocy prawa z dniem 1 stycznia 2022 r.”

W art. 16 zdanie drugie o treści: „Pierwszego wezwania dokonuje się do dnia 30 czerwca 2020 r.”, powinno zyskać brzmienie: „Pierwszego wezwania dokonuje się do dnia 30 czerwca 2021 r.”

Należy zaznaczyć, że przesunięcie w czasie przedstawionych przepisów pozwoli wielu podmiotom ograniczyć koszty a ewentualne zarezerwowane w budżetach środki na ten cel skierować na przeciwdziałanie skutkom recesji, którą niestety pandemia już spowodowała.

7. Zmiany dotyczące wynajmu powierzchni w obiektach handlowych powyżej 2000 m² - propozycja poprawki

Poniżej przedkładamy propozycję poprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw:

1) W art. 15ze po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wynajmującemu, wydzierżawiającemu lub innemu podmiotowi, który oddał do użytkowania powierzchnię handlową, za okres obowiązywania zakazu prowadzenia działalności w obiektach handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² zgodnie z właściwymi przepisami, przysługuje od podmiotu uprawnionego do użytkowania powierzchni handlowej zwrot kosztów związanych z zapewnieniem ciągłości funkcjonowania obiektu handlowego oraz kosztów dotyczących zagwarantowania obowiązywania umowy na dotychczasowych warunkach po zniesieniu zakazu.”.

Uzasadnienie - Obecne brzmienie art. 15ze ust. 1 przewiduje tymczasowe wygaśnięcie wszystkich zobowiązań stron danego stosunku prawnego, a zatem w konsekwencji nie tylko zobowiązań najemców, ale również wynajmujących (np. w zakresie zapewnienia odpowiedniego stanu technicznego przedmiotu umowy). Tymczasem, jak wynika z uzasadnienia do przedmiotowego przepisu, intencją ustawodawcy było czasowe ograniczenie kosztów wynikających z obowiązywania umów najmu lub innych podobnych umów. Przedmiotowa poprawka przyznaje wynajmującemu, wydzierżawiającemu lub innemu podmiotowi, który oddał do użytkowania powierzchnię handlową dochodzenia kosztów związanych z funkcjonowaniem obiektu handlowego w okresie zakazów i wszelkich kosztów dotyczących zagwarantowania uprawnionemu do korzystania z powierzchni handlowych kontynuowania umowy na dotychczasowych warunkach. W konsekwencji takie rozwiązanie pozwoli na zagwarantowanie płynności finansowej zarówno najemcom, jak i wynajmującym, a także niezakłócony powrót do wzajemnych świadczeń po zniesienie zakazów dotyczących prowadzenia działalności w wielkopowierzchniowych obiektach handlowych.

8. Postulujemy **przyjęcie konstruktywnej i kompromisowej propozycji w zakresie obniżenia limitu pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego**, do nie więcej niż 45% rocznie, a w całym okresie kredytowania do nie więcej niż 75% kwoty kredytu.

Art. 8d zmienionego Art. 1 pkt 6 poprzez przyjęcie następującej treści:

“1. Maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2019 r. poz. 1083) oblicza się według wzoru:

$$MPKK \leq (K \times 20\%) + (K \times n/R \times 25\%)$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

MPKK – maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K – całkowitą kwotę kredytu,

n – okres spłaty wyrażony w dniach,

R – liczbę dni w roku.

2. Pozaodsetkowe koszty kredytu konsumenckiego nie mogą być wyższe od 75% całkowitej kwoty kredytu.

3. Pozaodsetkowe koszty kredytu konsumenckiego wynikające z umowy o kredyt konsumencki nie należą się w części przekraczającej:

1) maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu obliczone w sposób określony w ust. 1 lub

2) 75% całkowitej kwoty kredytu.

Uzasadnienie: nie można pod pozorem pomocy dla konsumentów narażać ich na bardzo poważne ryzyka finansowe i społeczne drakońskim ograniczeniem pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego. Konieczne jest przyjęcie konstruktywnej i kompromisowej propozycji w zakresie obniżenia limitu pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego, do nie więcej niż 45% rocznie, a w całym okresie kredytowania do nie więcej niż 75% kwoty kredytu. To rozwiązanie wychodzi nie tylko naprzeciw oczekiwaniom rządu, ale jednocześnie pozwoli na ograniczenie negatywnych konsekwencji bardzo drastycznego, nieuzasadnionego merytorycznie obniżenia tego limitu, w postaci zagrożenia likwidacji nawet dziesiątków tysięcy miejsc pracy w legalnie działającym sektorze instytucji pożyczkowych i do niego komplementarnych, a także zmniejszenia ryzyka dużej skali wykluczenia kredytowego polskich gospodarstw domowych i wypchnięcia ich do podziemia pożyczkowego (tzw. mafii pożyczkowej).

9. **Zmiany dotyczące przepisów telekomunikacyjnych i związanych z cyfryzacją**

Nadać art. 82 ust. 3 następujące brzmienie:

“3. Korzystanie z przez użytkownika końcowego ze stron internetowych jednostek sektora finansów publicznych lub innych instytucji, określonych w wykazie prowadzonym przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, na zasadach określonych w art. 63a ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 2 nie stanowi zmiany warunków umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych”.

Uzasadnienie: zmiana warunków umowy to duży wysiłek operacyjny, który jest zbędny. Jednocześnie należy zauważyć, że obecne brzmienie całego art. 82 zakłada, że rozwiązanie polegające na zapewnienie pozalimitowego dostępu do wykazu stron określanego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji nie ma granic czasowych. Wnioskujemy zatem o jasne wskazanie konkretnego okresu, w którym darmowa usługa dostępu ma być realizowana - 60, 90 czy 120 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Co więcej, uzasadnione jest, aby wykaz określany przez ministra właściwego do spraw informatyzacji był skonsultowany, a właściwym ciałem do konsultacji jest Rada Dialogu Społecznego. W ten sposób partnerzy społeczni reprezentujący pracowników oraz pracodawców mogliby opiniować propozycje strony rządowej.

10. Kwaterowanie pracowników na terenie zakładu pracy w celu zapewnienia ciągłości funkcjonowania obiektów infrastruktury krytycznej

Propozycja dodania przepisu w brzmieniu:

1. W przypadku konieczności zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa prowadzącego działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania systemów i obiektów infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a, c, f, h i k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284 i 374) poprzez zakwaterowanie pracowników na terenie zakładu pracy, pracodawca może w tym celu wykorzystać obiekty budowlane o innym przeznaczeniu niż mieszkalne lub może w tym celu wykorzystywać tymczasowe obiekty budowlane, bez obowiązku dokonywania zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.).
2. Zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, o której mowa w ust. 1, wymaga niezwłocznego poinformowania organu administracji architektoniczno-budowlanej.
3. W informacji, o której mowa w ust. 2, należy określić dotychczasowy i zamierzony sposób użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, zaopiniowany, pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej, przez rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych.

Uzasadnienie: Konieczne jest wprowadzenie przepisów, które jednoznacznie wyjaśniałyby czy w oparciu o obowiązujący stan prawny istniałaby możliwość zabezpieczenia ciągłości działania kluczowych zakładów w tym m.in. produkcji wody i oczyszczania ścieków, poprzez czasowe zgrupowanie w warunkach izolacji (tzw. skoszarowanie) pracowników na terenie tych zakładów, pozwalające na zminimalizowanie ryzyka zakażenia pracowników, a tym

samym zapewnienie stałej obsługi. Rozwiązanie to wymagałoby m.in. zakwaterowania pracowników na terenie zakładów w obiektach nie posiadających funkcji mieszkalnych (np. w budynkach administracyjno-biurowych oraz socjalnych z zabezpieczonymi węzłami sanitarnymi i socjalnymi).

VI. Dialog społeczny

Usunięcie regulacji przyznającej Prezesowi Rady Ministrów prawo do odwołania członków Rady Dialogu Społecznego

proponuje się:

W ustawie z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

usunięcie art. 85

oraz w ustawie z 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego oraz innych instytucjach dialogu społecznego

usunięcie art. 27 ust. 2a i 2b

Uzasadnienie: Przepisy te przyznają Prezesowi Rady Ministrów prawo (w czasie zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii) odwołania członków RDS. Stanowi to nieuprawnioną ingerencją w niezależność organizacji pracodawców, związków zawodowych, która jest gwarantowana przez prawo krajowe, europejskie oraz międzynarodowe. Przypominamy o tym, że to partnerzy społeczni wchodzący w skład Rady wypracowali w drodze konsensusu ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego. Dlatego też wszelkie jej zmiany winny być z nimi konsultowane, tak się oczywiście nie stało. Z uwagi na powyższe protestujemy przeciwko tej regulacji i żądamy jej usunięcia z przedmiotowej ustawy.

VII. Ochrona zdrowia

Określenie i zapewnienie odpowiednich środków pomocowych dla podmiotów leczniczych, które w związku z obecną sytuacją zmagają się będą z ogromnymi komplikacjami w zakresie zwiększenia pracochłonności, drastycznego wzrostu kosztów funkcjonowania, w tym w szczególności zakupu wyposażenia, środków ochrony. Branża medyczna ma dzisiaj szczególne znaczenie i nie można dopuścić do pogorszenia jej sytuacji finansowej. Potrzebne działania obejmują

w szczególności:

- stworzenie specjalnych warunków pracy dla personelu medycznego oraz pracowników aptek – zabezpieczenie w środki ochrony osobistej oraz zapewnienie możliwości wykonywania badań diagnostycznych;
- zwiększenie liczby testów dla pacjentów oraz personelu medycznego;
- wprowadzenie rozwiązań rozszerzających możliwość wykonywania badań diagnostycznych, poprzez dopuszczenie udzielania świadczeń zdrowotnych

polegających na wykonywaniu badań laboratoryjnych w pojazdach oraz obiektach przenośnych, ustawionych na terenie podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne;

- umożliwienie wytwarzania środków dezynfekujących w aptekach oraz zapewnienie ciągłości dostaw i dostępu do leków;
- przeniesienie na budżet państwa kosztów ponoszonych przez podmioty lecznicze związanych z kwarantanną personelu medycznego;
- umożliwienie zastosowania cesji zobowiązań podmiotów leczniczych na KUKE i BGK (w nawiązaniu do art. 54 ustawy o działalności leczniczej);
- przejęcie przez budżet państwa za pośrednictwem ZUS finansowania składek na ubezpieczenia społeczne pracowników wykonujących pracę w szpitalach i ratowników medycznych – w części finansowanej przez ubezpieczonych. Takie rozwiązanie podniosłoby wynagrodzenia netto osób, które z ogromnym poświęceniem wykonują swoje obowiązki zawodowe, niejednokrotnie przeznaczając swoje prywatne fundusze na zakup brakujących środków ochronnych;
- na czas działań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 konieczne jest wstrzymanie prowadzonych aktualnie kontroli aptek i nie wszczynanie nowych, zarówno przez Inspekcję Farmaceutyczną, jak i Narodowy Fundusz Zdrowia;
- uruchomienie systemu dopłat do czynszów najmu w wysokości co najmniej 50% miesięcznego czynszu przez okres trwania pandemii;
- zwolnienie z opłacania proporcjonalnie obliczonej części składki na obowiązkowe ubezpieczenie OC podmiotu wykonującego działalność leczniczą za szkody będące następstwem udzielania świadczeń zdrowotnych albo niezgodnego z prawem zaniechania udzielania świadczeń zdrowotnych;
- stworzenie specjalnego programu preferencyjnych kredytów gwarantowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
- zwolnienie z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społecznie i zdrowotne w czasie trwania pandemii również w sytuacji podmiotów zatrudniających więcej niż 9 pracowników;
- umożliwienie podmiotom leczniczym ubiegania się o instrumenty wsparcia przewidziane w pakiecie ustaw „Tarcza antykryzysowa” bez konieczności udowodnienia spadku przychodu czy sprzedaży usług;
- umożliwienie comiesięcznego rozliczania świadczeń medycznych w wysokości 1/12 kontraktu rocznego zawartego z NFZ, wraz z możliwością umorzenia min. 60% wartości tych zaliczek po ustaniu epidemii, z uwagi na brak możliwości fizycznych i ekonomicznych wypracowania lub zwrotu wartości pobranych środków.